

— Вставай, Расмусе!

Біля ліжка скакав Тіммі. Стояв
ранній ранок.

— Біда! — кричав Тіммі.

Расмус позіхнув:

— Та сьогодні ж буде Святвечір,
завтра Різдво — найкращий час року.
Яка там біда?

— Подарунок! — зарепетував Тіммі.

Расмус виліз із ліжка.

— Який подарунок?

— Величезний і таємничий від дідуся
Троодона! — крикнув Тіммі.

— Що з ним сталося?

Тіммі стрибнув вище голови.

— Різдвяний подарунок...

...пропав!

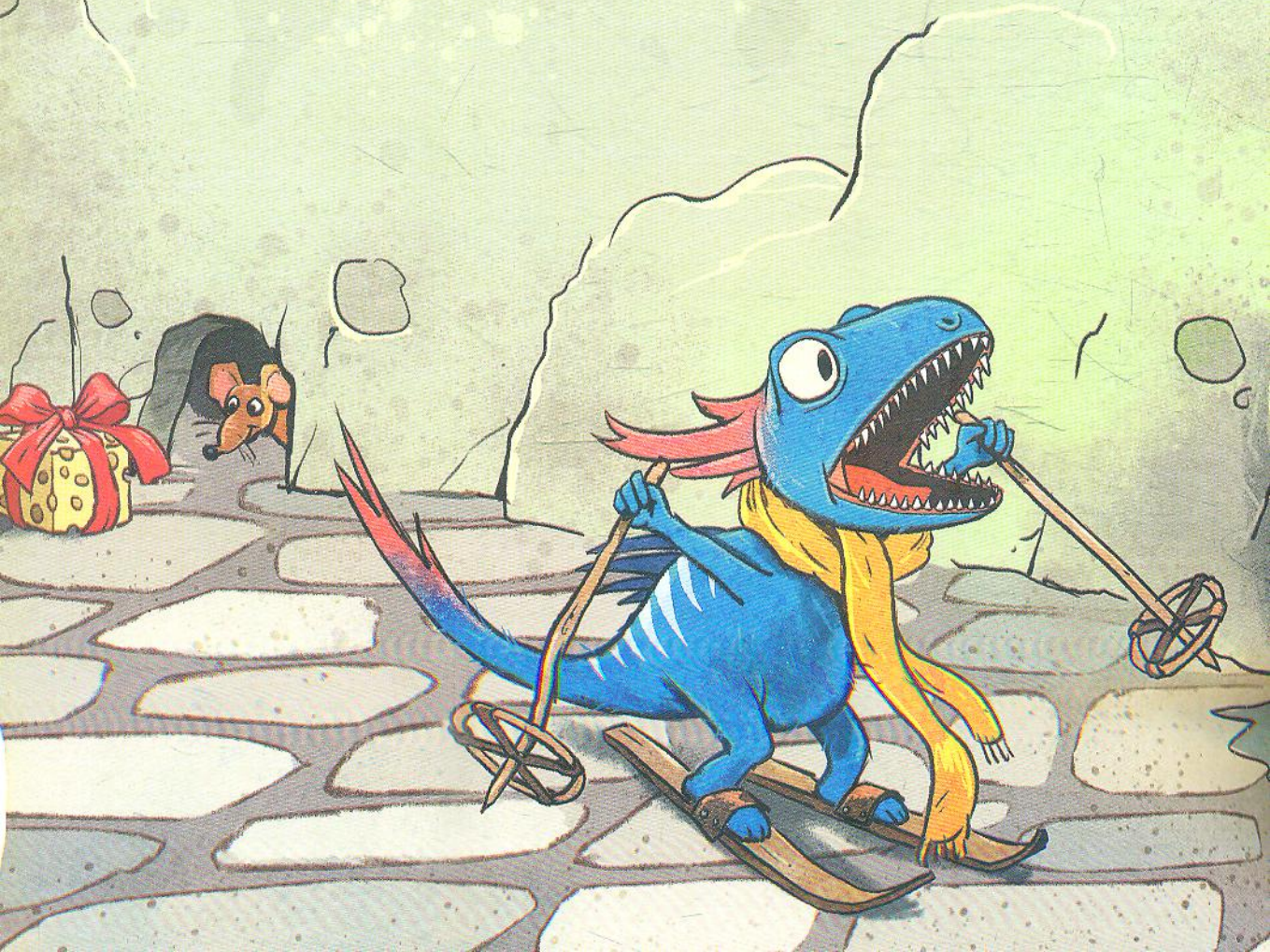
Расмус почухав потилицю:

— Як пропав?

— Листоноша зникла, — пояснив Тіммі. —
Пішла в Болотяний ліс із посилкою вчора.
І після того її не бачили.

— Дуже дивно, — сказав Расмус. — Але ж ми
тут нічого не вдіємо, так?

— Звісно, вдіємо! — закричав Тіммі. —
Можемо піти в Болотяний ліс і пошукати
посилку. Ну й може, листоноші потрібна
допомога.

Расмус рішуче похитав головою:
— Особисто я хочу просто святкувати
Різдво, а не зустрітися зі
страшними динозаврами
в Болотяному лісі.

Тіммі сумно поглянув на Расмуса:
— Тобто мені що, самому йти?
Расмус тяжко зітхнув:
— Ну гаразд! Піду з тобою. Але
не забувай: до Святвечора нам
НЕОБХІДНО повернутися
додому на вечірку!
Тіммі підстрибнув і вигукнув:
— **Ура! Чудово! Гайда!**

І тут...

